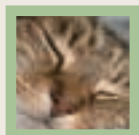
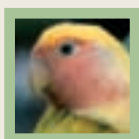
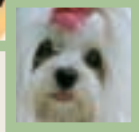
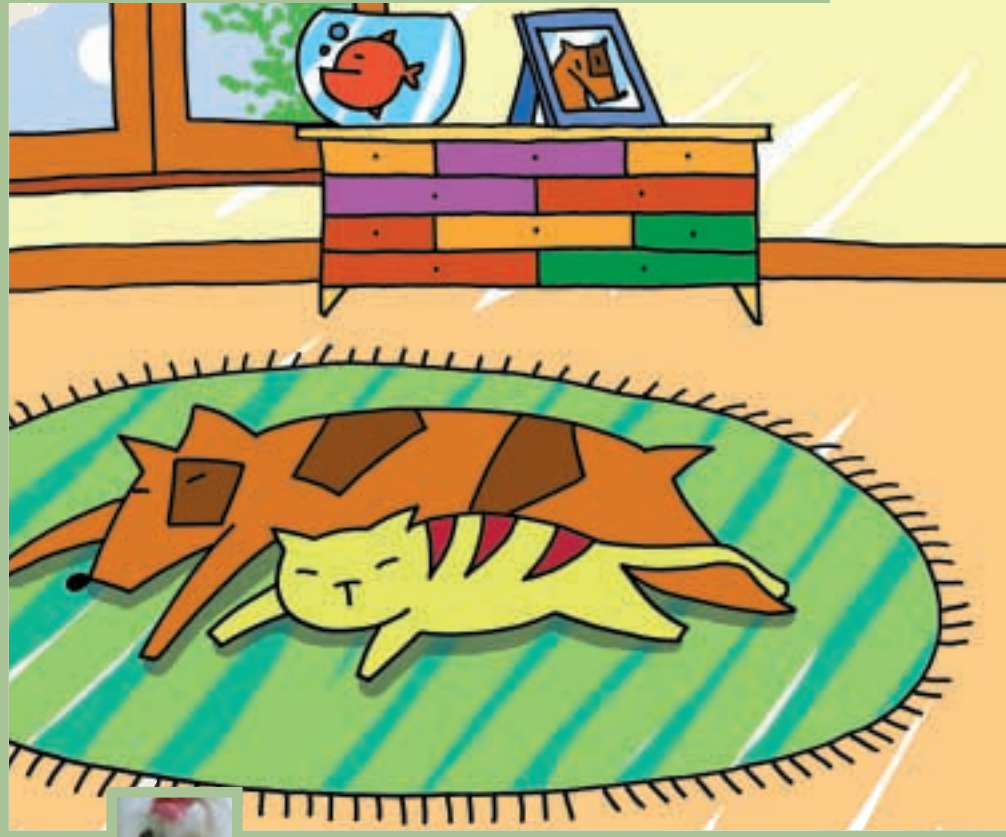
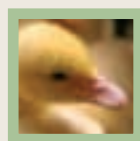
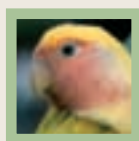
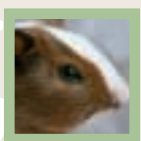
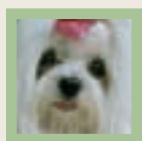

21

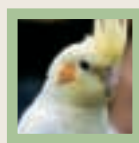
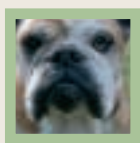
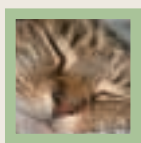
Els animals de companyia

UNA GUIA PER UNA RELACIÓ
RESPECTUOSA I RESPONSABLE
AMB ELS ANIMALS

Presentació	3
Introducció	4
Els animals de companyia i la seva relació amb les persones	5
La utilització publicitària dels animals	6
Per tant, abans d'adquirir qualsevol animal pensa en...	6
El cas especial dels animals exòtics i de la protecció de la biodiversitat	8
Responsabilitat de la persona propietària d'un animal a la ciutat	9
Un animal a casa: compra o adopció	10
El procés d'acolliment de l'animal	11
Malaltia i mort de l'animal	12
Els animals a casa i la salut	12
Nens, nenes i animals a casa	14
Aspectes legals de la tinença d'animals	15
La tinença d'animals i l'educació per la convivència i el civisme	16
Declaració municipal per la convivència i els drets dels animals	18
La necessitat d'un treball pedagògic	19
Pautes de comportament en casos especials	19
SERVEIS MUNICIPALS	20
ADRECES D'INTERÈS:	21
Ajuntament de Barcelona	
Generalitat de Catalunya	
El Conveni CITES	
Associacions i entitats	
Associacions i refugis d'animals de l'Àrea Metropolitana i de la província de Barcelona	
A Internet...	
Annex: Relació de normativa i declaracions institucionals vigents	22

Presentació

La presència dels animals de companyia ha augmentat molt en els darrers anys a les ciutats i també, per tant, a Barcelona. La tinença d'aquests animals –gats, gossos, ocells...– exigeix una responsabilitat especial, tant pel que fa als seus drets, com als deures dels seus propietaris.

La Guia que ara presentem, dintre de la col·lecció de Guies d'Educació Ambiental, tracta sobre la relació entre les persones i els animals de companyia que conviuen amb nosaltres, sense oblidar altres exemplars de la nostra fauna urbana. Ha estat elaborada per l'associació ANIMAL HELP, en el marc d'un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i l'associació Ecologistes en Acció, als quals colem agrair el seu treball.

Precissament la Guia conté suggeriments basats en l'experiència de molts anys de treball en la protecció dels animals, però el seu objectiu principal és incitar a la reflexió. Va adreçada atant a aquelles persones que tenen, o estant pensant en tenir, un animal domèstic, com a les que no en tenen. A les primeres, esperem que les ajudi a entendre la complexitat social que hi ha darrera d'un desig tan natural comés tenir un animal de companyia; a les segones esperem que les permeti entendre millor a les primeres, i el benefici que que els animals suposen en les nostres vides.

L'any 1998 l'Ajuntament va aprovar una Declaració per la convivència i els drets dels animals. En aquesta declaració es fa especial èmfasi en la responsabilitat envers els animals en captivitat, als quals cal proveir un entorn adequat a les seves necessitats. I també es subratlla que els drets dels animals comporten necessàriament alguns deures per part dels seus propietaris, que han de mantenir-los d'acord amb les normes de civisme i convivència en relació a la resta de ciutadans.

Confiem que aquesta Guia, amb informacions i consells útils, contribueixi a reforçar la convivència a la ciutat, amb un esperit de respecte i civisme.

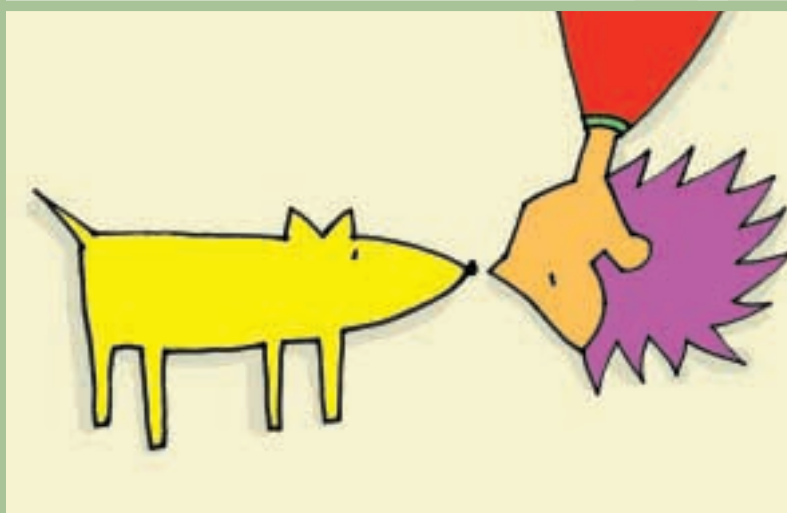

Jordi Portabella
President del Consell Municipal
de Convivència, Defensa
i Protecció dels Animals

Imma Mayol
Presidenta de la Comissió
de Sostenibilitat, Serveis Urbans
i Medi Ambient

Introducció

AQUESTA GUIA TRACTA SOBRE LA RELACIÓ ENTRE LES PERSONES I ELS ANIMALS QUE CONVIUEN AMB NOSALTRES A LA CIUTAT. ELS ANIMALS DE COMPANYIA AJUDEN A MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES I A FOMENTAR EL RESPECTE ENVERS LA NATURA I APORTEN MOLTS BENEFICIS PERSONALS I SOCIALS. HEM DE TENIR PRESENT, PERÒ, LA RESPONSABILITAT QUE IMPLICA LA Tinença d'animals a casa, i cal ser conscients que els hem de facilitar tot el benestar que necessiten. AQUESTA RESPONSABILITAT S'HA D'EXTENDRE TAMBÉ A D'ALTRES ASPECTES: PER UNA BANDA HEM DE VETLLAR PER EVITAR MOLÈSTIES PER A LA CONVIVÈNCIA CIUTADANA I PER L'ALTRA, EN ADQUIRIR L'ANIMAL, ENS HEM D'ASSESSORAR SOBRE LA CONDICIÓ LEGAL DE L'ESPÈCIE QUE COMPREM PER TAL D'EVITAR L'ADQUISICIÓ D'EXEMPLARS D'ESPÈCIES AMENAÇADES D'EXTINCIÓ I PODER COL-LABORAR AIXÍ A PROTEGIR LA BIODIVERSITAT DE LA TERRA.

AQUESTA GUIA, FRUIT D'UN CONVENI ENTRE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA I ECOLOGISTES EN ACCIÓ, VA ADREÇADA TANT A AQUELLES PERSONES QUE TENEN O QUE ESTAN PENSANT ADQUIRIR UN ANIMAL DE COMPANYIA, COM A LES QUE NO EN TENEN. PER A UNS I ALTRES ESPEREM QUE AJUDI A ENTENDRE LA RESPONSABILITAT QUE HI HA DARRERE UN DESIG PERSONAL TAN NATURAL COM ÉS EL DE TENIR UN ANIMAL DE COMPANYIA, I QUE PERMETI D'ENTENDRE MILLOR ELS BENEFICIS QUE ELS ANIMALS PROPORCIONEN A LES NOSTRES VIDES.

EL TEXT CONTÉ INFORMACIÓ ÚTIL I SUGGERIMENTS BASATS EN L'EXPERIÈNCIA D'ANYS DE TREBALL EN LA PROTECCIÓ DELS ANIMALS. DESITGEM QUE SIGUI UNA EINA DE REFLEXIÓ SOBRE EL FET DE COMPARTIR LA CIUTAT AMB ELS ANIMALS QUE ES TROBEN MÉS A PROP DE LES PERSONES.

La legislació vigent defineix que els animals de companyia són tots aquells que pertanyen a les espècies *Canis familiaris* (gos) i *Felis catus* (gat). No obstant això, i encara que trobem moltes definicions, avui dia també podríem dir que un animal de companyia és un animal domèstic, que depèn de nosaltres per sobreviure, que no té utilitat comercial i amb qui la persona propietària estableix una comunicació afectiva. Per això també podríem incloure dins d'aquesta definició altres animals amb els quals moltes persones decideixen compartir la seva llar, com són els canaris, els lloros, les cotorres, els hámsters, els conills, etc.

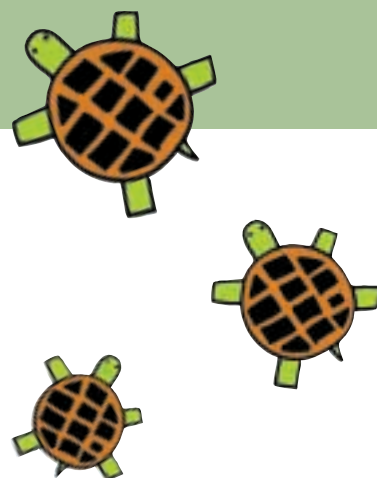
Els animals de companyia no haurien de ser mai espècies salvatges que podrien viure pel seu compte en llibertat, ja que tenen dret a viure i a reproduir-se en el seu entorn natural.

El fet d'integrar un animal de companyia en una llar significa que es compta amb el comportament responsable i racional de la persona que se'n responsabilitza, i que aquesta persona compleix les obligacions que això comporta.

Tenir un animal de forma responsable pot ser una experiència gratificant que pot aportar molts beneficis tant per a l'educació dels infants com per a la prevenció i el tractament de trastorns físics i emocionals.

La societat actual sovint actua com a impulsora de noves necessitats. Oblidem que es pot tenir una bona relació amb qualsevol animal, sigui de la raça que sigui, i que hi ha espècies que viuen millor en el seu propi hàbitat.

Els animals de companyia i la seva relació amb les persones

LA PUBLICITAT AUDIOVISUAL
GENERA UNA IMATGE DELS
ANIMALS ALLUNYADA DE LA
REALITAT.

La utilització publicitària dels animals

D'un temps ençà, els animals han entrat a formar part d'una dinàmica en què es minva la seva condició d'ésser viu per passar a ser considerat només com un objecte. Hem d'evitar comprar l'animal com si fos una mercaderia o un accessori de moda utilitzat per a potenciar la imatge personal que volem donar. La manca d'informació sobre què comporta la tinença d'un animal ha donat origen a un increment dels abandonaments i, en el cas dels gossos i dels gats, a nombrosos conflictes de convivència ciutadana, de salut, d'higiene i de neteja urbana. Aquests problemes afecten les persones i els mateixos animals, ja que s'ha de recordar que un animal és un ésser viu que pot gaudir i patir, experimentar sofriment i alegria.

Per això, és important assabentar-nos dels seus orígens, del seu comportament social i dels requeriments dietètics. També hauríem de procurar-li un hàbitat adequat que li permeti de viure confortablement i amb possibilitat d'expressar les seves inclinacions naturals.

Per tant, abans d'adquirir qualsevol animal pensa en....

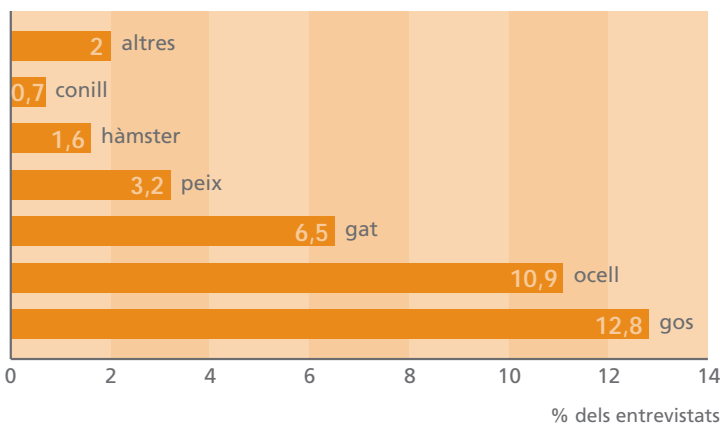
... el temps:

El temps de vida d'un animal és variable: des de pocs anys, en el cas dels ocells o els peixos exòtics, a un màxim de 15 o 20 anys, si parlem de gossos o de gats. Tenir un animal significa acceptar una responsabilitat envers un ésser viu que dependrà de nosaltres durant un llarg període de la nostra vida. Per altra banda, el temps que hem de dedicar a tenir cura d'un gos o d'un gat no és el mateix que el que hem de dedicar a un ocell o a un peix. Igualment tampoc requereix la mateixa atenció un gat que un gos (i també depèn de la raça del gos). Hem de pensar en el temps de què disposem per a treure'l a passejar, per a pentinar-lo, per a netejar la seva gàbia o simplement per a jugar amb ell. No ens ho hem de prendre a la lleugera!

TINENÇA D'ANIMALS DOMÈSTICS A BARCELONA

Em podria dir si a casa seva té algun dels següents animals?

Font: Elaborat per Estudis i Avaluació (IMI), per a l'Agència de Salut Pública. Omnibus 2003.

... la mida:

Els animals petits generalment són més apropiats per a viure en cases amb poc espai. Tanmateix, també podem trobar animals grans que siguin tranquils. Hi ha una diferència molt important entre compartir la teva llar amb un ocell i compartir-la amb un gos. Tot depèn del temps i de les atencions que li puguem oferir. A més, els animals evolucionen i creixen. L'animal es farà adult i necessitarà més espai, arribarà a demanar unes atencions i, en determinats moments, pot fer nosa. Hem de pensar sempre en l'animal adult, no pas en el cadell o en la cria que ens mostren a la pantalla o a la botiga.

... l'espai que hem de compartir:

Quan un animal creix necessita un espai propi dins del territori compartit amb el seu propietari. Quant més gran sigui més farà notar la seva presència. En funció de les condicions físiques del nostre habitatge i de l'estructura familiar a la qual s'ha d'integrar, hem de triar l'animal que per les característiques de la seva raça o espècie s'adapti més a les nostres possibilitats. No ens hem de deixar enlluernar per la seva grandària, vitalitat o bellesa.

... el tipus d'animal:

Un animal de companyia pot canviar els hàbits de la família. És necessari informar-se de les diverses espècies o races i dels seus requeriments per a poder garantir que la decisió pugui satisfer les nostres expectatives. Alguns animals necessiten més atencions i companyia que d'altres. Els gossos són els animals que més interaccionen amb les persones, però també són els que més atencions requereixen. Si no estem sovint per casa, un gat pot ser una opció adequada, ja que són animals independents que no necessiten la presència constant de les persones. Les aus (canaris, periquitos, lloros, etc.), els rosegadors (hàsters, conillets d'indies, etc.), els peixos i els conills, mostren menys afectivitat que els gossos o els gats, però no necessiten tantes atencions.

... l'educació:

L'educació dels gossos pot ser l'aspecte més agradable, positiu i creatiu de la convivència amb un animal, però també pot ser el més problemàtic.

L'animal ha d'ésser ensinistrat perquè mantingui unes pautes d'higiene durant tota la seva vida. A mesura que l'animal creix va desenvolupant els seus hàbits i el seu caràcter, i el seu comportament pot xocar amb les pautes de conducta que la persona propietària li vol inculcar. L'animal ha d'ésser educat i això requereix temps, voluntat i paciència; en cas de detectar problemes de comportament hauríem de consultar un veterinari o acudir a ensinistradors o educadors.

Hem d'ensenyar-lo a respectuós envers l'entorn i les altres persones.

Hem d'evitar que causi molèsties als veïns amb lladrucs excessius o que malmeti la propietat privada.

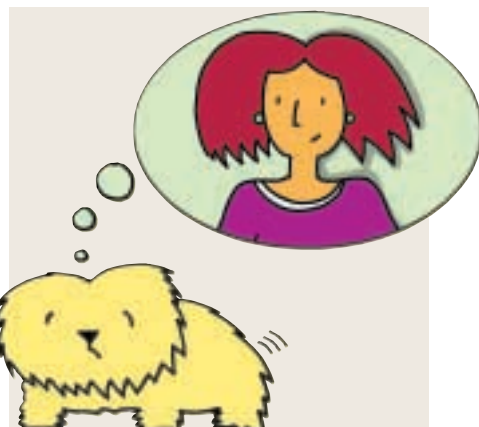
Hem d'evitar que realitzi les seves deposicions en els parcs infantils (i si les fa en espais públics, les hem de recollir).

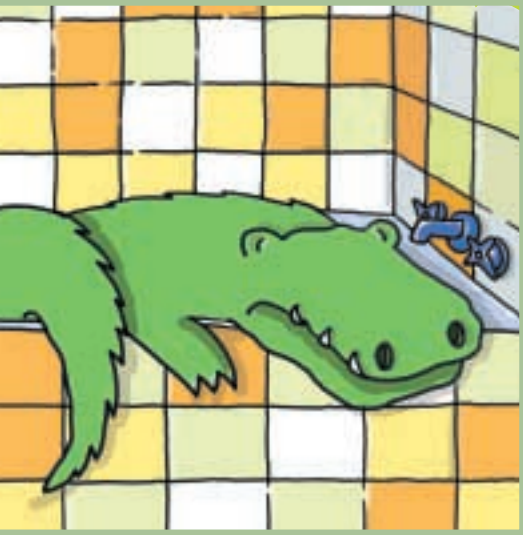
CONSIDEREU DETINGUDAMENT AQUESTES DUES QÜESTIONS BÀSIQUES:

LA MAJORIA DELS PROBLEMES RELACIONATS AMB L'ABANDONAMENT (EL SOFRIMENT DE L'ANIMAL, ELS PERILLS PER LA SALUT PÚBLICA I PER LA SEURETAT, ETC.), ES PRODUEIXEN QUAN L'ANIMAL ES FA ADULT I PASSA DE SER CONSIDERAT UN ENTRETENIMENT A SER VIST COM UNA FONT DE MALDECAPS.

SI PRENEM LA DECISIÓ D'ADQUIRIR UN ANIMAL, HEM DE RECORDAR QUE HI HA REFUGIS O CENTRES D'ACOLLIDA D'ANIMALS DE COMPANYIA ON SE'N PODEN ADOPTAR. CAL CONSIDERAR AQUESTA POSSIBILITAT ABANS DE COMPRAR-LO.

El cas especial dels animals exòtics i de la protecció de la biodiversitat

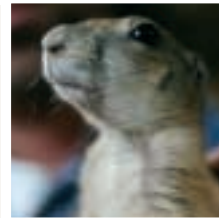

Els animals de companyia han estat reproduïts selectivament durant generacions per viure amb les persones. Els animals exòtics (rèptils, tortugues, primats, escorpins, aranyes, alguns tipus de rosegadors, etc.) no haurien de ser considerats animals de companyia per la seva condició d'animals poc habituats al contacte amb els humans. Són espècies originàries de fora d'Espanya, que solen viure en estat salvatge.

A diferència dels animals domèstics, és difícil desenvolupar una relació recíproca entre el propietari i la majoria dels animals exòtics.

La tinença d'un animal exòtic sovint respon a una moda o a un afany decoratiu. No obstant, hem de pensar que es tracta d'un ésser viu que ha estat apartat del seu hàbitat natural per a ser sotmès a un medi que li és hostil. Cal ser molt conscients de les implicacions que comporta adquirir un animal exòtic: en molts casos han de viure amb una alimentació i en un hàbitat inadequats i poden patir aïllament, estrès de captivitat o manca de llum solar (per a un correcte metabolisme del calci). Molts propietaris, quan es cansen dels seus animals exòtics, creuen que l'opció més humana és deixar-los en llibertat, però en realitat es creen dos possibles problemes:

- 🌿 els animals poden morir en un entorn que els és inhòspit.
- 🌿 s'adapten al seu nou hàbitat i es reproduïxen, amb la qual cosa posen en perill l'ecosistema local i la fauna autòctona (un cas que es dona a Catalunya, per exemple, amb el cranc de riu americà).

TAMBÉ CAL RECORDAR QUE UNA PART DELS ANIMALS EXÒTICS QUE ES PODEN ADQUIRIR HAN ESTAT OBJECTE DEL TRÀFIC IL·LEGAL D'ANIMALS. A ESPANYA, HI ENTRA CADA ANY UNA QUANTITAT IMPORTANT D'EXEMPLARS D'ESPÈCIES EN PERILL D'EXTINCIÓ. EL CONVENI CITES REGULA EL COMERÇ DE FAUNA I DE FLORA, MITJANÇANT UN SISTEMA DE PERMISOS. PER TANT CONVÉ ASSESSORAR-SE SOBRE LA CONDICIÓN LEGAL DE L'ANIMAL QUE ENS INTERESSA PER EVITAR L'ADQUISICIÓ D'ESPÈCIES AMENAÇADES. AIXÍ COL·LABOREM EN LA PROTECCIÓ DE LA BIODIVERSITAT DE LA TERRA. LA CIUTAT DE BARCELONA ES FA RESSÒ DE LA PREOCCUPACIÓ PER UN COMERÇ RESPONSABLE DELS ANIMALS EXÒTICS A LA SEVA AGENDA 21.

Un animal de companyia no és una joguina ni un objecte que es pugui manipular de manera irracional o cruel. Ha de ser una mascota estimada i respectada, sobretot pel que fa a les seves necessitats més vitals, i hem de tenir el compromís moral de protegir-la fins al seu final.

Un cop l'animal està integrat a la llar, li hem de dedicar al llarg de la seva vida una atenció constant: cal satisfer les seves necessitats d'aliment, d'aigua, d'higiene, d'exercici, de convivència i d'afecte, i en cas de malaltia terminal evitar perllongar innecessàriament el seu sofriment garantint-li una mort digna.

L'animal no ha de ser un perjudici per a la societat en la qual s'integra. Quan adquirim un animal hem d'assumir la responsabilitat de garantir-ne el benestar, però també hem d'evitar que sigui una font de conflictes per a la resta de les persones amb les quals convivim a la ciutat.

Cal complir de manera digna i satisfactòria aquelles obligacions habituals que la mascota requereix:

 No li hem de donar les sobres del menjar familiar, ja que la seva salut està estretament relacionada amb una dieta equilibrada d'acord amb la seva espècie, l'edat, la raça i l'activitat física.

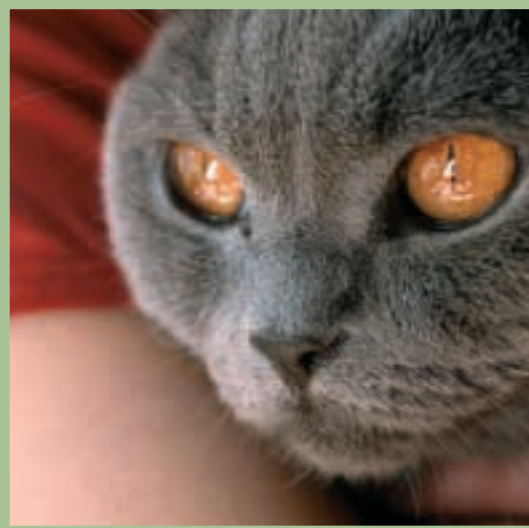
 Hem d'estar atents al calendari de vacunacions de l'animal i hem de seguir les recomanacions del veterinari pel que fa a la seva cura i a la seva educació. Cal tenir informació sobre aspectes de medicina preventiva per saber davant de quins símptomes no cal demorar la visita al veterinari.

 Han de tenir un espai confortable de vida i atenció per al seu bon desenvolupament.

 En el cas dels gossos i dels gats, cal censar-los i identificar-los i tenir una assegurança de responsabilitat civil, obligatòria en els casos dels gossos considerats potencialment perillosos.

 Cal respectar el nostre entorn i les persones amb què convivim a la ciutat.

Responsabilitat de la persona propietària d'un animal a la ciutat

EN DEFINITIVA, HEM DE TENIR CURA DEL NOSTRE ANIMAL PERQUÈ PUGUI COMPARTIR AMB NOSALTRES AQUELLA PART AFECTIVA QUE TAN IMPORTANT POT SER, RESPECTANT LES REGLES DE LA VIDA COL·LECTIVA A LA CIUTAT.

Un animal a casa: compra o adopció

Són molts els animals que propietaris poc responsables abandonen anualment i, en comparació, pocs els que es donen en adopció. L'adopció d'un animal és l'alternativa més sostenible per donar una llar adequada als animals abandonats.

Els gats i els gossos es poden adoptar al Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia de Barcelona o als refugis de les societats protectores d'animals. Aquests centres disposen de programes d'atenció sanitària que permeten garantir la qualitat de vida dels animals acollits. Podem trobar gossos i gats de diferents races i edats que estan desparasitats, vacunats de la ràbia, esterilitzats i identificats amb el microxip.

Raça: Les diverses races han estat seleccionades per tenir característiques específiques. Tot i això, dins la mateixa raça trobem una certa varietat: cada exemplar té la seva pròpia "personalitat". Adquirir un animal d'una raça determinada no ens garanteix que pugui arribar a ser la nostra mascota ideal.

Edat: Qualsevol edat és bona. Els animals adults poden ser companys meravellosos, normalment són més calcats que els cadells, que necessiten una educació i una atenció constant.

Sexe: Podem trobar avantatges i desavantatges a tots dos sexes. Les femelles entren en zel dos cops a l'any i els mascles poden ser més dominants.

LA DECISIÓ DE COMPRAR O D'ADOPTAR UN ANIMAL DEPÈN DEL NOSTRE CRITERI. L'ADOPCIÓ D'UN ANIMAL POT SER TAN GRATIFICANT COM LA COMPRA, SI L'ESCOLLIM TENINT EN COMPTE QUE LES SEVES CARACTERÍSTIQUES S'HAN D'ADAPTAR AL NOSTRE ESTIL DE VIDA I A LES NOSTRES EXPECTATIVES. SI DECIDIM ADQUIRIR UN ANIMAL, CONVÉ QUE PENSEM EN LA RAÇA, EN L'EDAT I EN EL SEXE.

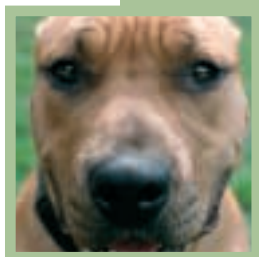
Quan decidim portar un animal de companyia a la nostra llar cal tenir en compte que entrarà a casa un ésser viu que haurà de ser atès.

En comprar-lo o adoptar-lo hem de demanar una còpia de la informació sanitària d'aquest animal, que inclou el programa de vacunacions i de desparasitacions, amb constància del veterinari col·legiat que les ha realitzat. En cas de tractar-se d'un animal amb pedigrí, ens n'han de facilitar una còpia o el certificat d'inscripció de la camada.

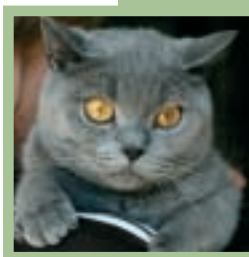
Aquesta informació la podrem contrastar amb qualsevol veterinari de la nostra confiança i serà un comprovant de les mesures preventives realitzades. Tenim dret a adquirir o a adoptar un animal sa. Fent complir aquest dret lluitarem contra les situacions injustes que pateixen molts animals.

El procés d'acolliment de l'animal

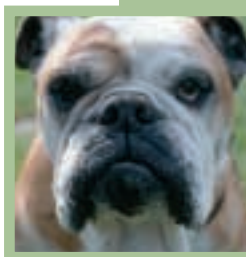
Tana

Buc

Crispeta

Ens hem de documentar sobre els hàbits i les característiques de l'animal. Hi ha moltes publicacions amb informació, classificada per espècies, sobre aquests aspectes. Comprendre les peculiaritats de l'animal farà més fàcil i agradable el procés d'acollida.

Els gossos i els gats s'han d'identificar amb un microxip que s'implanta al coll o amb un tatatge indeleble a la pell que es realitza a la cara interna del pavelló auditiu o en qualsevol de les extremitats posteriors. La identificació es pot realitzar a les clíniques veterinàries o al Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia. També s'han de donar d'alta al registre censal d'animals de companyia de l'Ajuntament de la ciutat en què residirà.

 La identificació permet de portar un control sanitari dels animals i de localitzar-ne els propietaris en cas que s'extravii l'animal o en cas que calgui exigir-ne responsabilitats.

 El cens permet la planificació, l'avaluació i l'execució dels plans sanitaris envers els animals de companyia a través de la recerca de dades.

En el cas dels gossos considerats potencialment perillosos, la legislació estatal obliga a les persones propietàries a tenir una llicència administrativa, a identificar-los, a registrar-los com a tals, a portar-los lligats i amb morrió i a formalitzar una assegurança de responsabilitat civil. En cap cas els poden portar persones menors de setze anys.

Malaltia i mort de l'animal

Quan l'animal de companyia arriba al final de la seva vida pel pas dels anys o bé per malaltia és quan la nostra responsabilitat és més gran. Cal que tingui una adequada atenció veterinària per tal d'evitar-li tota mena de sofriment. L'aplicació de l'eutanàsia per un professional pot ser el millor final per a aquest animal que tant d'afecte ens ha donat.

Un cop ha mort, la mateixa clínica veterinària es fa càrrec del seu cadàver. En el cas que mori a casa podem recórrer als serveis municipals (trucant al 010), a les protectores que disposen d'incinerador o a un enterrament en un cementiri d'animals.

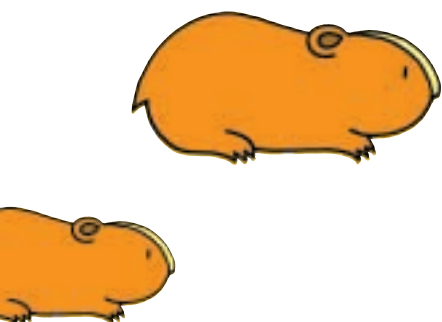

Els animals a casa i la salut

Pel que fa a la salut en general, cal dir que un animal de companyia amb un adequat control veterinari no presenta riscos importants per a la salut dels seus propietaris. Tanmateix, una actitud irresponsable podria causar accidents com mossegades, esgarripades o, encara que és poc freqüent, la transmissió d'alguna malaltia.

Sobre el tema de les al·lèrgies causades pels animals de companyia, el marge d'actuació és, desgraciadament, molt estret. Malgrat que els animals són una font d'alegria i d'equilibri, si una persona presenta símptomes d'al·lèrgia a llarg termini, caldrà aïllar-lo de la seva presència.

Tan sols un 15% de la població presenta problemes d'al·lèrgies, però el percentatge és més elevat en el cas de patir asma. Contra el que es pensa sovint, no totes les persones que pateixen asma són al·lèrgiques als animals.

La solució de compromís, que no es troba a l'abast de tothom, és crear un hàbitat extern per a l'animal (al jardí o al pati de la casa, si n'hi ha) i mantenir un sever control higiènic sobre l'animal i el seu entorn (rentat, raspallat, neteja de l'hàbitat, instal·lació de filtres). Malgrat tot, l'aparició de crisis esporàdiques és inevitable.

Cal tenir en compte que la causa de l'al·lèrgia no és el pèl o la ploma en si. En realitat es tracta de proteïnes animals presents a l'orina, a la saliva, a les escates cutànies, als excrements, etc., que es dispersen per l'aire quan es dessequen o es fan pols.

Malalties transmissibles als humans

Els casos de malalties transmissibles als humans són poc freqüents i la majoria no són greus i es poden resoldre sense gaires dificultats. De totes maneres, és necessari adoptar mesures preventives i aplicar les següents normes bàsiques d'higiene:

- Realitzar revisions periòdiques dels animals i dur a terme els programes de vacunacions i de desparasitacions recomanats pel veterinari.
- Rentar-se bé les mans amb aigua i sabó després de jugar o d'atendre els animals i abans de menjar, especialment si els animals tenen contacte amb l'exterior.
- Donar als animals preferentment menjar preparat o ben cuinat. No deixar-los menjar les coses que trobin pel carrer.
- En cas que l'animal tingui diarrea, portar-lo immediatament al veterinari.
- No tocar mai els excrements de cap animal.
- Netejar diàriament la sorra higiènica del gat amb la pala i canviar-la periòdicament, i després rentar-se les mans immediatament.
- Controlar les possibles puces de l'animal.
- Si l'animal ens fereix accidentalment, cal desinfectar immediatament la ferida. Per qualsevol incidència estranya en la curació hem de consultar al metge.

Nens, nenes i animals a casa

Està demostrat que es desenvolupen relacions afectives molt intenses entre els infants i els animals. Els animals contribueixen al desenvolupament de la personalitat dels infants, els fan conscients de les seves limitacions i del seu poder i, si són adequadament guiats pels adults, serveixen per a desenvolupar hàbits de responsabilitat que, a la vegada, faciliten l'estada de l'animal a casa.

UN ANIMAL DOMÈSTIC POT SER UN RECURS I UN MITJÀ VALUÓS PER A L'EDUCACIÓ DELS INFANTS, SOBRETOT PEL QUE FA A LA RESPONSABILITAT ENVERS ELS ÉSSERS VIUS.

És molt important fer entendre als infants que l'animal domèstic no és una joguina, sinó que es tracta d'un ésser viu que pot estar alegre o trist, i que no se li ha de fer mal.

És per això que desaconsellem que el nen o la nena relacioni l'arribada de l'animal a casa amb la idea d'un "regal". Considerem que se'ls ha d'explicar la presència de l'animal a casa amb l'adequada serietat, per tal que siguin conscients de tot el que això implica.

En aquest punt cal fer esment del cas dels rosegadors (conills, ratolins, hèmsters, etc.). Aquest és un dels tipus d'animals predilectes dels infants per la seva petita mida i per la seva facilitat de manipulació, però, per desgràcia, si no s'enfoca la seva presència adequadament, aquesta primera eufòria pot passar, i l'animal deixa de ser una prioritat per a l'infant i encara més per a l'adult i, com a conseqüència, ens trobem amb un animaló que més aviat fa nosa, que resta arraconat, lluny i al marge de les atencions que requereix com a ésser viu.

La decisió d'adquirir un rosegador o qualsevol altre animal de companyia s'ha de prendre amb la mateixa responsabilitat col·lectiva que si és tractés d'un gos o d'un gat.

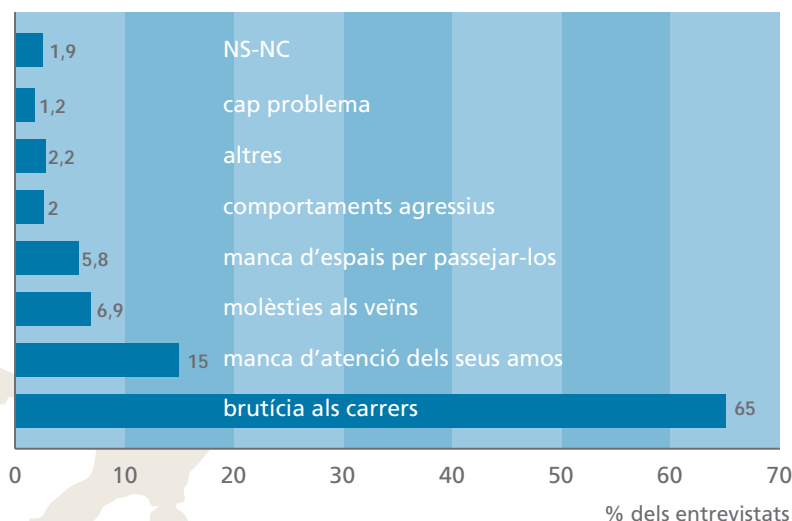
Els avantatges que proporciona la convivència amb els animals de companyia són molts. No obstant això, també poden ocasionar molèsties a terceres persones per la tinença irresponsable del seus propietaris. Els animals també poden ser objecte de maltractaments, de privacions injustificades de llibertat o de condicions de vida inadequades. Per això, es fa necessària una legislació sanitària i social que reguli la seva convivència amb les persones i que, a la vegada, defensi els seus drets com a éssers vius. Aquesta legislació és de caràcter municipal, autonòmica, estatal i comunitària.

A la ciutat de Barcelona, l'Ajuntament va aprovar per acord del Consell Plenari de 21 del desembre de 1996 les Normes Reguladores del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels animals. En aquest Consell s'hi representa les institucions, les associacions i les entitats implicades a vetllar pel benestar dels animals a la ciutat. A proposta seva, el Consell Plenari de l'Ajuntament va aprovar el 23 d'octubre de 1998 la Declaració Municipal per la Convivència i els Drets dels Animals.

El 9 de gener de 2004 es va publicar l'Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, que conté en una sola Ordenança la normativa municipal sobre animals. Aquest text atorga una gran rellevància a la consideració dels animals com a bé jurídic a protegir.

L'esperit d'aquests documents i de les ordenances municipals és el de garantir la presència i la bona convivència entre persones i animals a la ciutat, bastint així una política que impliqui el major nombre possible de ciutadans i ciutadanes i que satisfaci les exigències de protecció i de benestar més adequades als temps que vivim; en definitiva, fent de Barcelona un model de conducta en aquest terreny. Al final d'aquesta guia trobareu un apartat normatiu.

Aspectes legals de la tinença d'animals

CONVIVÈNCIA AMB ELS GOSSOS A LA CIUTAT DE BARCELONA

Quina considera que és la queixa més freqüent de tenir un gos a Barcelona?

Font: Elaborat per Estudis i Avaluació (IMI), per a l'Agència de Salut Pública. Omnibus 2003.

La tinença d'animals i l'educació per la convivència i el civisme

BRUTÍCIA DELS GOSSOS

Evolució del percentatge de població que respon que la brutícia dels gossos és el problema més greu que té la ciutat de Barcelona.

Font: Elaborat per Estudis i Avaluació (IMI), Enquesta Serveis Municipals. 2003.

Hi ha alguns aspectes que, per la seva repercussió social i les implicacions personals que comporten, requereixen un tractament detallat:

- la presència d'animals a la ciutat i els seus excrements
- els gossos considerats potencialment perillosos
- els abandonaments

La presència d'animals a la ciutat i els seus excrements

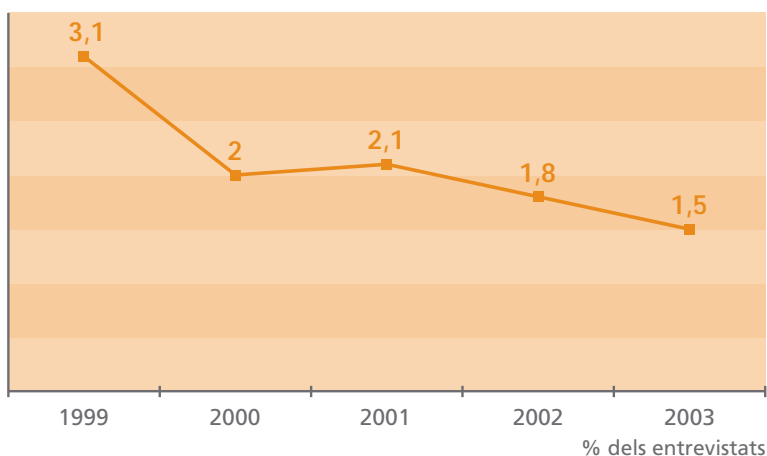
A la via pública i als espais públics els gossos han d'anar identificats i lligats, llevat d'algunes circumstàncies especials. A més, s'ha d'evitar que els animals domèstics molestin els veïns amb els seus lladrucs, crits o sorolls. Així s'eviten molts problemes de convivència. Per altra banda, el problema que probablement genera més complicacions és el dels excrements. A la nostra ciutat la brutícia dels gossos és un dels problemes que els ciutadans esmenten com a greu a les enquestes.

Unes xifres bàsiques ens permeten un acostament al problema: si a la nostra ciutat hi ha 140.000 gossos i considerem que aquesta població fa les seves necessitats una mitjana de dues vegades al dia, amb un pes mitjà de 150 grams per cada deposició, tenim que cada dia es generen aproximadament unes 42 tones d'excrements.

Els problemes relacionats amb aquests excrements són considerables: des de les males olors i les dificultats de desplaçament que causen, al perill que comporta que els animals comparteixin els espais de joc als parcs i a les zones de lleure amb els infants.

Cal evitar que els gossos realitzin les seves deposicions als espais de lleure per a infants. La responsabilitat de les persones propietàries de recollir els excrements del seu gos o de portar-los als indrets adients és la clau per fer front al problema.

L'EXERCICI DE LES RESPONSABILITATS I DELS DEURES LEGALS, ÈTICS, SANITARIS I, EN DEFINITIVA, D'EDUCACIÓ CÍVICA, ÉS LA BASE EN QUÈ ES FONAMENTA LA COEXISTÈNCIA HARMONIOSA ENTRE PERSONA I ANIMAL. ÉS PER AIXÒ QUE CAL CONTROLAR LA TINENÇA RESPONSABLE PER EVITAR ELS EFECTES NEGATius QUE LA PRESENCIA DELS ANIMALS PUGUI COMPORTAR PER LA SOCIETAT.

Els gossos considerats potencialment perillosos

Un gos, com qualsevol animal domèstic, no és perillós fora del territori que considera com a seu i que defensa. Quan parlem de gossos perillosos estem parlant, doncs, de persones irresponsables que fan servir els gossos com a armes vivents.

Per tal que els animals que pertanyen a les races catalogades com a potencialment perilloses per la llei (o els encreuaments resultants d'aquestes races) siguin un perill real, cal realitzar un treball previ d'ensinistrament i de potenciació de les tendències agressives per part de propietaris o d'ensinistradors.

En concret, la llei cita tretze races considerades potencialment perilloses: bullmastiff, akita inu, dòberman, dog argentí, dog de Bordeus, fila brasiler, mastí napolità, pit bull terrier, presa canari, rottweiler, terrier staffordshire americà, staffordshire bull terrier i tosa inu o japonès, sobre les quals recauen determinades normes de comportament que han de respectar els propietaris.

La tinença d'aquests gossos o d'altres gossos ensinistrats per a l'atac i la defensa o marcadament agressius estarà supeditada a declaració en el registre del cens del lloc de residència del propietari o del posseïdor del gos o, en el cas que no coincideixi, del lloc de residència del gos. Les persones menors d'edat, amb antecedents penals o que hagin estat inhabilitades judicialment per a la tinença d'aquests tipus d'animals no podran adquirir gossos de les races tipificades en aquesta llei.

Els abandonaments

Els abandonaments de gossos, de gats o d'altres espècies van lligats a la manca de responsabilitat amb què s'introdueix o s'accepta un animal a la llar, sense reflexionar i sense que es donin les condicions mínimes perquè es pugui mantenir.

El primer acte de crueltat del propietari, que és treure's l'animal de sobre deixant-lo a la seva sort, és només l'inici d'una cadena de dissorts que l'animal va patint. L'animal abandonat pot ser atropellat i pot quedar ferit o morir. També pot vagar durant un temps indefinit intentant retrobar la seva llar.

A Barcelona actualment està prohibit sacrificar els gossos abandonats, excepte en determinades circumstàncies. Aquest fet és coherent amb el principi de protecció dels animals, però cal recordar que un excés de gossos a les instal·lacions d'acollida tampoc no és la millor solució. Per tant, és important evitar els abandonaments i potenciar les adopcions per tal de millorar la qualitat de vida dels animals.

Si no podem atendre l'animal, en lloc d'abandonar-lo hem de procurar-li un altra llar o, en tot cas, podem recórrer al veterinari, als serveis del Centre d'Acollida d'Animals de Companyia, o a societats protectores perquè entri en un programa d'adopció o se li proporcioni una mort digna.

LA LLEI CITA TRETZE RACES CONSIDERADES POTENCIALMENT PERILLOSES:

- BULLMASTIFF
- AKITA INU
- DÒBERMAN
- DOG ARGENTÍ
- DOG DE BORDEUS
- FILA BRASILER
- MASTÍ NAPOLITÀ
- PIT BULL TERRIER
- PRESA CANARI
- ROTTWEILER
- TERRIER STAFFORDSHIRE AMERICÀ
- STAFFORDSHIRE BULL TERRIER
- TOSA INU O JAPONÈS

Declaració municipal per la convivència i els drets dels animals

Aprovada el 15 de juny de 1998 pel Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels animals de l'Ajuntament de Barcelona i el 23 d'octubre de 1998 pel Plenari Municipal.

Tots els animals, sigui quina sigui la seva espècie, tenen el dret a ser respectats. No han de ser víctimes de maltractaments, d'esforços desmesurats, d'espectacles violents ni d'actes cruels que els comportin patiments físics o psíquics.

La duració de la seva vida ha de ser respectada d'acord amb la seva biologia i longevitat natural.

La tinença d'animals considerats de companyia, nascuts en captivitat, ha de ser fruit d'una decisió plena de responsabilitat, i el propietari ha de ser capaç de proveir-los d'un entorn adequat a les seves necessitats físiques i psíquiques.

Els drets dels animals es complementen necessàriament amb els deures dels seus propietaris, tant en relació amb els animals com amb el conjunt dels ciutadans i ciutadanes. És per això que és responsabilitat dels posseïdors d'un animal mantenir-lo d'acord amb les normes de la bona convivència, evitant comportaments incívics que puguin molestar la resta de la ciutadania. Per tal de facilitar la millora de la mútua convivència i del civisme cal adaptar i millorar les condicions de la ciutat.

Tot animal salvatge nascut en llibertat té dret a continuar lliure i a ésser respectat en el seu propi medi o hàbitat natural.

Per a l'equilibri i el control de les poblacions sedentàries ubicades dins l'entorn urbà que puguin ser motiu de conflicte per la seva nombrosa densitat, es tindrà en compte la utilització d'alternatives que controlin i regulin la seva natalitat i la seva supervivència en el medi.

L'abandonament d'un animal és un acte incívic, cruel, irresponsable i injustificat.

Les espècies tradicionalment nascudes dins l'entorn urbà que, per les seves característiques pròpies, viuen millor adaptades en semi-libertat tenen dret a fruit de la seva independència, sense perjudici de l'atenció que requereixen i de la cura humanitària pel seu sosteniment, com qualsevol altre animal.

La utilització, l'exhibició i la publicitat d'animals en actituds que degradin les seves característiques pròpies i la seva identitat són antieducatives i antinaturals.

Es requereix el foment de programes educatius envers el civisme i el respecte als animals, l'estudi del seu comportament i de les seves necessitats i campanyes de sensibilització que fomentin la millora de les relacions cíviques com a base de la convivència.

Additional: L'esperit d'aquesta Declaració municipal ha de veure's reflectit en aquelles ordenances municipals que afectin els animals i regulin els drets i els deures dels seus propietaris.

L'EDUCACIÓ EN LA CONVIVÈNCIA AMB ELS ANIMALS HA DE PARTIR DEL PRINCIPI BÀSIC DE RESPECTE ENVERS AQUESTS ÉSSERS VIUS AMB CAPACITAT DE SENTIR I DE PATIR I DEL PRINCIPI DE RESPECTE AL SEU ENTORN I A LES PERSONES QUE NO COMPARTEIXEN LA MATEIXA AFINITAT. AIXÒ SUPOSA DESENVOLUPAR UN TREBALL DE PEDAGOGIA SOCIAL EN EL QUAL TOTS HI ESTEM IMPLICATS. DES DE LA NECESSITAT D'INTRODUIR EL TEMA DE LA CONVIVÈNCIA AMB ELS ANIMALS A LES MATÈRIES D'ENSENYAMENT REGLAT FINS A LA D'A-PROFITAR ELS RECURSOS INFORMATIUS I ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ PER A DESENVOLUPAR UNA TASCA D'EDUCACIÓ SOCIAL EN AQUEST SENTIT.

La necessitat d'un treball pedagògic

Aquests són alguns suggeriments sobre com cal actuar en els casos més freqüents de contacte amb animals.

Hi ha una colònia de gats de carrer nombrosa en un indret proper al meu domicili

Ens hem de posar en contacte amb el Servei d'Higiene Pública i Zoonosi de l'Ajuntament o amb les Associacions animalistes dedicades al tema, com són PRO-GAT o ALTARRIBA.

Hi ha un gos o un gat abandonat o ferit, al meu barri

Hem de trucar al Servei d'Higiene Pública i Zoonosi indicant de quin animal es tracta, on es troba i en quines condicions està. També podem avisar la Guardia Urbana.

He perdut el meu gos o gat

Hem de trucar al Centre d'Acolliment d'Animals de Companyia.

He vist que maltractaven un animal

Ens hem de posar en contacte amb l'Oficina de Protecció dels Animals.

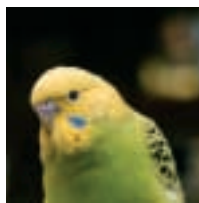
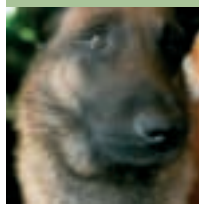
Sé d'un lloc on ensinistren gossos per a baralles

Hem de trucar a la Guàrdia Urbana o bé a l'Oficina de Protecció dels Animals.

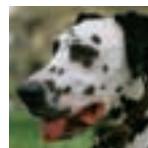
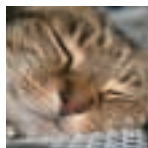
Hi ha un animal salvatge perdut o voltant per les rodalies

Hem de trucar a la Guardia Urbana o informar-ne als serveis del Parc Zoològic.

Pautes de comportament en casos especials

Serveis municipals

Centre d'Acolliment d'Animals de Companyia (CAAC)

- Adopcions
- Acollida d'animals de companyia perduts o abandonats
- Custòdia d'animals per ordre judicial
- Observació i anàlisi d'animals de companyia sospitosos de patir malalties transmissibles
- Atenció tècnica i sanitària dels animals custodiats
- Identificació dels animals mitjançant microxip

Agència de Salut Pública, Servei d'Higiene Pública i Zoonosi

- Atenció telefònica
- Recollida d'animals accidentats, abandonats, perduts, vagabunds o que han causat lesions

Serveis Urbans i Medi Ambient

- Neteja de la via pública
- Recollida d'animals morts a la via pública

Parcs i Jardins, Institut Municipal

- Creació i manteniment de pipicans
- Creació i manteniment d'espais d'esbarjo tancats

Guàrdia Urbana

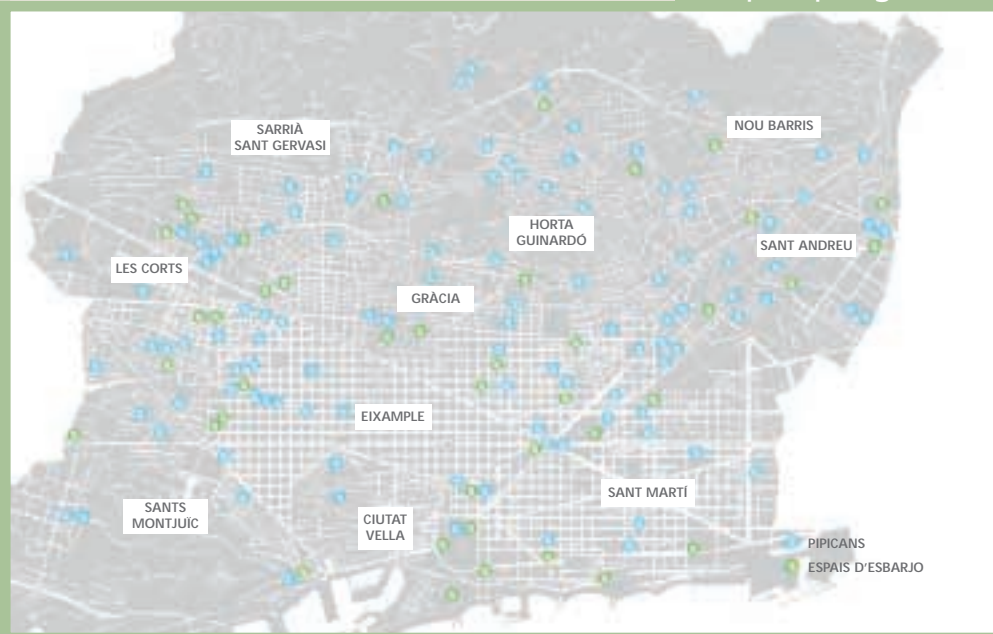
- Gestió de denúncies, de robatoris i de desaparicions
- Intervenció en aspectes conflictius interciutadans

Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona, Agència de Salut Pública de Barcelona, Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals, Companyia d'Animals

Projecte Integra: educació canina en l'àmbit escolar i per als propietaris de gossos

Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals i Agència de Salut Pública

Projecte Colònies Controlades de Gats, per evitar-ne la proliferació i millorar-ne la qualitat de vida

Espais per gossos

AJUNTAMENT DE BARCELONA

Agència de Salut Pública de Barcelona
Pl. Lesseps, 1
08023 Barcelona
Telèfon: 93 238 45 45

Centre d'Acolliment d'Animals de Companyia (CAAC)
Telèfons: 93 428 44 17 / 93 428 31 25

Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals
C/ Ciutat, 4
08002 Barcelona
Telèfon: 93 402 32 62

Guàrdia Urbana
C/ Guàrdia Urbana, 3
Telèfon: 092

Institut Municipal d'Educació
Pl. Espanya, 5
Telèfon: 93 402 36 63

Institut Municipal d'Hisenda
Av. Litoral del Mar, 30
Telèfon: 010

Institut Municipal de Parcs i Jardins
C/ Tarragona, 173
08014- Barcelona
Telèfon: 93 413 24 00

Oficina d'Informació Ciutadana
Telèfon: 010

Parc Zoològic de Barcelona
Parc de la Ciutadella, s/n
08003 Barcelona
Telèfon: 93 225 67 80

Sector de Serveis Urbans i Medi Ambient
Torrent de l'Olla, 218-220
08012 Barcelona
Telèfon: 93 291 41 50

Servei d'Higiene Pública i Zoonosi
Av. de les Drassanes, 13
08001 Barcelona
De dilluns a divendres: de 8 a 14:30 h
Dissabtes, diumenges i festius: tancat
Telèfon: 93 324 93 60

RELACIÓ D'OFICINES MUNICIPALS D'ATENCIÓ AL CIUTADÀ ON ES PODEN FER TRÀMITS RELACIONATS AMB ELS ANIMALS

Oficina d'Atenció al Ciutadà La Marina
C/ Alts Forns, 82 - 86

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Les Corts
Pl. Comas, 18

Oficina d'Atenció al Ciutadà Zona Nord
Av. Rasos de Peguera, 25

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Sant Andreu
Pl. Orfila, 1

Oficina d'Atenció al Ciutadà Garcilaso
C/ Juan de Garay, 116

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Sant Martí
Pl. Valentí Almirall, 1

Oficina d'Atenció al Ciutadà Plaça Sant Miquel
Pl. Sant Miquel, 4

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Ciutat Vella
C/ Ramelleres, 17

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de l'Eixample
C/ Aragó, 311

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Sants - Montjuïc
C/ Creu Coberta, 104

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Sarrià - Sant Gervasi
C/ Angli, 31

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Gràcia
C/ Francisco Giner, 46

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte d'Horta-Guinardó
C/ Ronda Guinardó, 49

Oficina d'Atenció al Ciutadà del districte de Nou Barris
C/ Doctor Pi i Molist, 133

GENERALITAT DE CATALUNYA

OFICINA DE PROTECCIÓ D'ANIMALS (DELEGACIÓ TERRITORIAL DE MEDI AMBIENT)
C/ Travessera de Gràcia, 56
08006 Barcelona
Telèfon: 93 567 08 15

EL CONVENI CITES

Dependencia Provincial de Aduanas
Passeig Josep Carner, 27
08004 Barcelona
Telèfon: 93 344 40 00

Dirección General de Comercio Exterior
Via Augusta, 197
08021 Barcelona
Telèfon: 93 216 51 51

ASSOCIACIONS I ENTITATS

AMICS DELS ANIMALS
C/ Buenaventura Muñoz 15, 6è 1a
08018 Barcelona
Telèfon: 600 607 992

ANIMAL HELP
C/ Girona 27, 1r 1a
08010 Barcelona
Telèfon: 93 317 21 57 / 639 374 791

ASSOCIACIÓ AMICS DELS GOSSOS DE SANTS
C/ Olzinelles 30, baixos
08014 Barcelona
Telèfon: 93 431 79 40

ASSOCIACIÓ DE BOTIGUERS D'ANIMALS DE COMPANYIA (ASBAC)
C/ Balmes, 65, 2a
08007 Barcelona
Telèfon: 93 323 38 62

ASSOCIACIÓ PER LA DEFENSA DELS DRETS DELS ANIMALS (ADDA)
C/ Bailén, 164
08037 Barcelona
Telèfon: 93 459 16 01

COL·LEGI DE BÍOEGS DE CATALUNYA
C/ Consell de Cent, 373 - 375, 1r
08009 Barcelona
Telèfon: 93 487 61 59

COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA
Av. República Argentina, 25
08023 Barcelona
Telèfon: 93 211 24 66 / Fax: 93 212 12 08

FEDERACIÓ CATALANA DE SOCIETATS PROTECTORES D'ANIMALS I PLANTES (FECSPAP)
C/ Providència, 42
Hotel d'Entitats de Gràcia
08024 Barcelona
Fax: 93 213 08 90

FEDERACIÓ D'ENTITATS PRO DRETS DELS ANIMALS I DE LA NATURA (FEDAN)
Pg. Floresta, 76
08190 Sant Cugat del Vallès
Telèfon: 659 216 239

FEDERACIÓ ESPANYOLA DE SOCIETATS PROTECTORES D'ANIMALS I PLANTES (FESPAP)
Gran Via de les Corts Catalanes 682, entll. 2a
08010 Barcelona
Telèfon: 93 301 03 31

FUNDACIÓ AFINITY
Pça Xavier Cugat, 2, edifici D 3ª
08174 Sant Cugat del Vallès
Telèfon: 93 492 70 00

FUNDACIÓ ALTARRIBA AMIGOS DE LOS ANIMALES
Rambla de Catalunya 14, 2n 3a
08007 Barcelona
Telèfon: 93 412 00 73

GREMI DE COMERCIANTS D'ANIMALS DE COMPANYIA
C/ Mallorca 1-3, 1r
08014 Barcelona
De dilluns a divendres: de 9 a 14 h
Telèfon: 93 424 52 07/ Fax: 93 424 57 02

LLIGA PROTECTORA D'ANIMALS I PLAN-TES DE BARCELONA
Telèfon: 93 417 01 24/ 93 418 83 98

PROGAT BCN
Apartat de Correus 22294
08080 Barcelona
Telèfon: 610 074 278

SOCIETAT ESPANYOLA D'ORNITOLOGIA (SEO)
Av. Mistral 61, 6è 1a
08015 Barcelona
Telèfon: 93 289 22 84

ASSOCIACIONS I REFUGIS D'ANIMALS DE L'ÀREA METROPOLITANA I DE LA PROVÍNCIA DE BARCELONA

APAN-ASSOCIACIÓ PROTECTORA D'ANIMALS DE L'ANOIA
Ctra Vella de Manresa, km 7,5
08711 Odena
Fax: 93 801 34 30 / 699 41 00 47
gafasdecain@yahoo.es

ASSOCIACIÓ BERGUEDANA PER A LA PROTECCIÓ DELS ANIMALS
Casa Nova de Cal Galta
08600 Berga
Telèfon: 93 822 12 91

ASSOCIACIÓ D'ACOLLIDA I DE PROTECCIÓ ANIMAL DE L'ALT PENEDEÈS
Apartat de Correus 208
08720 Vilafranca del Penedès
Telèfon: 93 817 09 00

CENTRE D'ACOLLIDA D'ANIMALS CAN MORET
Urbanització Pinar i Portus, 157
08480 L'Ametlla del Vallès
Telèfon: 93 843 02 53

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE FAUNA SALVATGE DE TORREFERRUSA
Ctra. de Sabadell - Santa Perpètua, km 4,5
08130 Santa Perpètua de la Mogoda
Telèfon: 93 560 00 52

CENTRE DE RECUPERACIÓ I DE DONACIÓ D'ANIMALS
C/ Barcelona 16 - 18
08620 Sant Vicenç dels Horts
Telèfon: 93 656 40 82 / 93 656 15 49
Fax: 93 656 25 99

DEFENSA DELS ANIMALS D'OSONA
C/ Fusina 9, baixos
08500 Vic
Telèfon: 93 889 23 08

FUNDACIÓ TRIFOLIUM
C/ Sitges, 2
Apartat de Correus 140
08850 Gava
Telèfons: 678 663 735 / 678 663 724
Correu electrònic: correo@protectoras.org

REFUGI DE GATS I GOSSOS DEL BAIX LLOBREGAT
Can Sala de Dalt
Apartat de Correus 63
08758 Cervelló
Telèfon: 626 316 663

TERRASSA, AMIGA DELS ANIMALS
Carretera de Rellinars 3, 1r
08225 Terrassa
Telèfon: 93 731 15 97

A internet...

Es pot obtenir informació detallada sobre aspectes legals o de tràmits al lloc web de l'Ajuntament de Barcelona (<http://www.bcn.es>), fent servir el sistema de cerca amb la paraula "animals". L'Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals (BOP 09/01/2004) es pot consultar a l'apartat de legislació de la Gaseta Municipal.

Al web de l'Institut Municipal de Salut Pública (<http://www.imsb.bcn.es>), especialment al seu apartat d'animals (<http://webweb.imsb.bcn.es>), es pot obtenir informació interessant sobre serveis, centres, adopcions, etc.

El Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals dona informació a <http://www.bcn.es/consellanimals>

La pàgina web del Departament de Medi Ambient de la Generalitat (<http://www.gencat.es/mediamb>) compta amb apartats de patrimoni natural, de protecció dels animals i de legislació.

Es pot consultar tota la informació sobre el Conveni CITES a <http://www.CITES.org>.

El web del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona (<http://www.covb.es>) dona informació sobre els animals de companyia.

L'Associació ProGat de Barcelona informa sobre les seves activitats amb colònies de gats a la ciutat a <http://www.progatbcn.org>.

El Centre d'Acolliment d'Animals de Companyia mostra els seus serveis a <http://www.altarriba.org>.

RELACIÓ DE NORMATIVA I DECLARACIONS INSTITUCIONALS VIGENTS

Municipal

Normes reguladores del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals. Aprovades pel Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona el 21 de desembre de 1996.

Declaració municipal per la convivència i els drets dels animals. Aprovada pel Plenari del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals de Barcelona en sessió ordinària del dia 15 de juny de 1998.

Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, aprovada pel Consell Municipal el 22 de desembre de 2003. Aquest text comprèn en una sola ordenança la normativa municipal sobre animals.

Autonòmica

Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals (DOGC 3926, de 16/07/03).

Llei 3/1988, de 4 de març, de la Generalitat de Catalunya, sobre protecció dels animals (DOGC 967, de 18/03/88). Llei 3/1994, de 20 d'abril, de modificació de la Llei 3/1988, sobre protecció dels animals (DOGC 1890, de 29/04/94). Llei 18/1998, de 28 de desembre, de modificació de la Llei 3/1988 de 4 de març, sobre protecció dels animals (DOGC 2801, de 08/01/99).

Decret 170/2002, d'11 de juny, sobre mesures en matèria de gossos considerats potencialment perillosos (DOGC 3663).

Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos, amb la finalitat de garantir la seguretat dels ciutadans i d'altres animals (DOGC 2948, de 09/08/99).

Llei 10/1993, de 8 d'octubre. Regulació de l'accés al seu entorn per part de les persones afectades de disminució visual acompanyades de gossos pigall (DOGC 1809, de 15/10/93). Decret 6/1999, de 26 de gener, pel qual s'estableixen les condicions de manteniment dels animals de companyia (DOGC 2817, de 01/02/99).

Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el registre general d'animals de companyia (DOGC 2798, de 04/01/99).

Decret 243/1994, de 13 de setembre, pel qual s'estableixen els requisits que han de complir els centres de recollida d'animals de companyia abandonats (DOGC 1954, de 30/09/94).

Ordre de 28 de novembre de 1988, creació del Registre de Nuclis Zoològics de Catalunya. Parcs, reserves, residències, equitació i botigues, entre les seccions sotmeses al registre. Procediment d'inscripció. Regulació (DOGC 1087, de 30/12/88).

Estatel

Llei 50/1999, de 23 de desembre, per la qual es regula la tinença d'animals potencialment perillosos per fer-la compatible amb la seguretat de persones, de béns i d'altres animals (BOE 306, de 23/12/99).

Reial Decret 287/2002, de 22 de març, pel qual es desenvolupa la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos (BOE 074, de 27/03/02).

Ordre de 14 de juny de 1976 sobre gossos i gats i normes sobre mesures higiènico-sanitàries (BOE 168, de 14/07/76). Ordre de 16 de desembre de 1976, sobre gossos i gats, que modifica l'anterior.

Ordre de 5 de desembre de 1974 sobre normes de recollida de gossos vagabunds (BOE 308, de 25/12/74).

Internacional

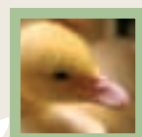
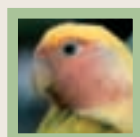
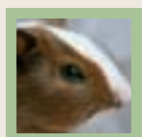
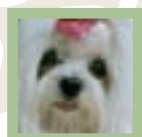
Reglament (CE) 338/97 del Consell, de 9 de desembre de 1996, relatiu a la protecció d'espècies de la fauna i de la flora silvestre mitjançant el control del comerç.

Resolució, de 24 de desembre de 1990, sobre un sistema de registre de gossos de la CE (C 324/330).

Resolució legislativa, de 26 de juny de 1989, que conté el Dictamen del Parlament Europeu sobre la proposta de la Comissió al Consell relativa a un reglament pel qual s'estableix un certificat per a gossos i gats que s'introdueixin als Estats membres per un període inferior a un any i pel qual s'estableixen mesures comunitàries amb l'objectiu de crear projectes pilots per a controlar i eradicar la ràbia (C 58/502).

Conveni europeu per a la protecció d'animals de companyia. Estrasburg, 13 de novembre de 1987.

Conveni sobre Comerç Internacional d'Espècies Amenacades de Fauna i Flora Silvestre (CITES), celebrat a Washington el 3 de març de 1973.

Aquesta guia és fruit del conveni de col·laboració signat entre l'Ajuntament de Barcelona i Ecologistes en Acció, en el marc de l'Agenda 21.

Edita © Ajuntament de Barcelona. 2004.
Sector de Serveis Urbans i Medi Ambient
Direcció d'Educació Ambiental i Participació

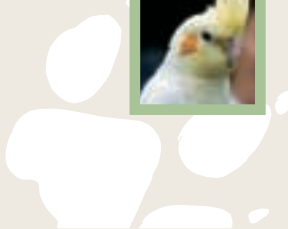
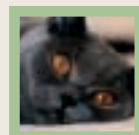
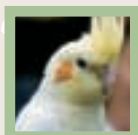
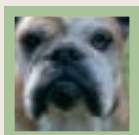
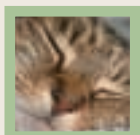
Continguts i redacció: Miquel Muñiz (coordinació), Anna Abad, Àlicia Pradas, Esther Minyana (Animal Help).

Coordinació: Margarita Parés i Xavier Llebaria

Col·laboració - Agència de Salut Pública de Barcelona, Servei d'Higiene Pública i Zoonosi
- Companyia d'Animals Barcelona SL
- Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals
- Estudis i Avaluació, Institut Municipal d'Informàtica
- Parcs i Jardins de Barcelona, Institut Municipal

Disseny gràfic: Eggeassociats
Il·lustracions: Goti Embún
Impressió: Impremta Municipal
Imprès en paper 100% reciclat

Per a més informació:
Centre de Recursos Barcelona Sostenible
C/ Nil Fabra, 20 - 08012 Barcelona
Telèfon: 93 237 47 43
www.bcn.es/agenda21
recursos@mail.bcn.es

COMPROMÍS CIUTADÀ PER LA SOSTENIBILITAT

OBJECTIU 1.8: PROMOURE LA Tinença responsable d'animals i combatre'n l'abandonament. Denunciar i perseguir el comerç il·legal i les activitats furtives en relació als animals i a les plantes.

[AGENDA 21 BCN]

b+b+b= B

El teu civisme suma